

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/35/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200844
Dátum vydania rozhodnutia:	01.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200844.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: G. M., W., právne zastúpeného JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátkou so sídlom Jilemnického 27, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/399123/2013/5041-r zo dňa 20.08.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/181/2013-81 zo dňa 29.01.2014, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/181/2013-81 zo dňa 29.01.2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/399123/2013/5041-r zo dňa 20.08.2013, ktorý potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín, pobočka Nové Mesto nad Váhom č. 9311401/5/2248311/2013 Sumb zo dňa 28.05.2013, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 v nadväznosti na § 165b ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi ako daňovému subjektu rozdiel dane z príjmov fyzickej osoby v sume 13 825,13 € za zdaňovacie obdobie roka 2008. Daňový subjekt okrem predložených dokladov - faktúr, príjmových výdavkových pokladničných dokladov, nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval uskutočnenie dodávok spoločnosťou RUT GROUP, s.r.o. Bratislava. V priebehu doplneného dokazovania, ktoré bolo vykonané v súlade so zrušujúcim rozsudkom najvyššieho súdu 3 Sžf/44/2012 zo dňa 11.09.2012 bol vykonaný výsluch Igora Jurdu, bytom Očkov 13, bývalého konateľa spoločnosti RUT GROUP, s.r.o. Bratislava zaznamenaný v zápisnici č. 9311401/5/3779142/2012/Sed zo dňa 19.12.2012, kde uviedol „G. M. vôbec nepozná, nikdy som sa s ním nestretol, nikdy som mu nepredal tovar uvedený na faktúrach. Faktúry

č. 080003, 080025, 080047 a pokladničné doklady som ja nevystavil, nie je na nich môj podpis. Spoločnosť RUT GROUP s.r.o. v období, keď som bol ja konateľom vykonávala stavebnú činnosť, ale odpad zo stavieb nikdy nepredávala, nikdy sa nezaoberala predajom železa a farebných kovov ako je uvedené na faktúrach. Finančnú hotovosť uvedenú na účtovných dokladoch som nikdy ja neprevzal a ani som nepodpísal doklady o jej prevzatí. Správca dane na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že uvedené účtovné doklady možno považovať za fiktívne, ktoré mali slúžiť na zníženie základu dane. S poukazom na § 21 zákona č. 595/2003 Z.z. v spojení s § 2 ods. 1 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. správca dane hodnotil výdavky ako nepreukázané na daňové účely.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v súdnej veci bolo na základe rozsiahleho dokazovania preukázané, že sporné faktúry od spoločnosti RUT GROUP, s.r.o. Bratislava a spoločnosti Z+M INVESTMENT, s.r.o. Piešťany sú fiktívnymi výdavkami, ktoré neodrážajú reálne plnenie. Skutočnosť, že spoločnosť Z+M INVESTMENT, s.r.o. Piešťany neuskutočnila pre žalobcu sporné práce (faktúry č. 0800312/5, 0800912/5, 0801312/5, 0801912/5, 0802212/12) vyplýva jednoznačne jednak z výpovede samotného žalobcu, ako i z výpovedí svedkov, a to bývalého konateľa spoločnosti Z+M INVESTMENT, s.r.o. Piešťany Mareka Harmadyho, Ing. W. V., G. Q., V. M. a tiež zo správy generálneho dodávateľa stavby budovy SONY v priemyselnom parku Nitra - sever spoločnosti TAKENAKA EUROPE GmbH. Žalobca nevedel správcovi dane uviesť, kto vyhotovil sporné faktúry a pokladničné doklady, kto mu ich odovzdal, nevedel komu žalobca zaplatil, nevedel kto uskutočnil fakturované práce. Krajský súd konštatoval, že záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o Dani z príjmu. Preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Namietal, že prvostupňový súd si nesprávne vykladal a aplikoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3 Sžf/44/2012 tak, že pokiaľ správca dane doplnil dokazovanie, bola bez doplnenia ďalších skutočností splnená povinnosť došetrenia skutkového stavu. Súčasne spochybňoval dôveryhodnosť výpovede bývalého konateľa spoločnosti RUT GROUP, s.r.o. Igora Jurdu.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.04.2014 k odvolaniu žalobcu poukazoval, že žalobca v podstate uvádza tie isté námietky, ktoré boli predmetom súdneho prieskumu na Krajskom súde v Trenčíne. Žalovaný sa pridrižiava doterajším stanoviskám k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, čo oznámenie o vyhlásení rozhodnutia bolo uverejnené na úradnej tabuli súdu a jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Senát najvyššieho súdu konštatuje, že prvostupňový súd podrobne a komplexne odôvodnil napadnutý rozsudok a odvolací súd nezistil potrebu vyjadriť to isté odôvodnenie iným spôsobom. Na doplnenie možno poukázať, že žalobca uskutočňoval so svojim dodávateľom RUT Group s.r.o. hotovostný platobný styk a k sporným faktúram sú pripojené príjmové pokladničné doklady, ktorých pravosť bývalý konateľ RUT Group s.r.o. spochybnil a vo svojej výpovedi uviedol, že finančnú hotovosť uvedenú na účtovných dokladoch nikdy neprevzal a ani nepodpísal doklady o jej prevzatí. Výdavok, daňový náklad, v danom prípade predstavuje zaplatená suma dodávateľovi. V dôsledku uskutočňovania

hotovostného platobného styku sa žalobca dostal do dôkaznej núdze. Žalobca mal možnosť uskutočňovať platobný styk prostredníctvom banky, pričom sám si zvolil rizikovejší spôsob preukazovania platieb, ktoré sú daňovými výdavkami. Dôkazné bremeno vyplývajúce z ustanovení § 21 zákona č. 595/2003 Z.z. v spojení s § 2 ods. 1 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. je na daňovom subjekte.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, keďže nemal úspech vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.